

În alinierea prevederilor contabile la cele fiscale, Finanțele pierd din vedere aspectele practice ale cerințelor de raportare

Persoanele juridice straine, inclusiv cele aparținând Spațiului Economic European, care au locul conducerii efective în România, vor avea, din acest an, obligația de a întocmi situații financiare anuale în România, conform unui proiect de modificare a Legii contabilității, aflat spre consultare publică. În cazul în care textul nu va mai suferi ulterior modificări, persoanele juridice straine vor trebui să întocmească situații financiare pentru întreaga activitate, atât în statul în care sunt înființate, cât și în România.

Înca din 2016, companiile straine rezidente fiscal în România sunt obligate la plata impozitului pe profit în România, însă nu și la organizarea contabilității în România. Cum calculul impozitului pe profit are la baza evidențele contabile, în practică, aceste societăți puteau să aleagă dacă folosesc ca baza evidențele contabile întocmite conform regulilor statelor unde sunt înființate sau pregătesc un set adițional de evidențe contabile în România, aplicând aceleași reguli ca societățile românești.

Ce prevede noul proiect de modificare a Legii contabilității

În valul de modificări fiscale adoptate la sfârșitul anului 2020, apare aceasta “noutate” contabilă. Astfel, potrivit Legii 296/2020 publicată în decembrie 2020, persoanele juridice straine, rezidente fiscal în România potrivit locului conducerii efective, au (între altele) obligația să conducă și să pastreze în România evidența contabilă, respectiv, să întocmească situațiile financiare conform legislației contabile din România.

Această prevedere a venit să stabilească, în fapt, cadrul necesar pentru calculul impozitului pe profit de către companii, la plata cărora sunt obligate, conform Codului fiscal în vigoare începând cu 2016, toate persoanele juridice straine care au locul de exercitare a conducerii efective în România. Ca regulă generală, calculul impozitului pe profit se face pornind de la evidențele contabile. Doar că, până la acest moment, acest tip de societăți nu au fost menționate între entitățile obligate să organizeze și să conducă evidența contabilă în România.

Practic, modificarea pe care Ministerul Finanțelor o are în vedere la Legea contabilității trebuie interpretată în legătură cu prevederea referitoare la obligația de a conduce și păstra în România evidența contabilă, introdusă prin Legea 296/2020. Pentru că, în acest proiect de ordonanță, se vorbește tocmai despre obligația persoanelor juridice straine care au locul de exercitare a conducerii efective în România de a organiza și conduce contabilitatea conform legii nr. 82/1991. La acest moment, în ceea ce am putut vedea în proiectul supus consultării, nu sunt incluse prevederi specifice referitoare la pregătirea evidențelor contabile și întocmirea situațiilor financiare de către aceste societăți - cum ar fi, de exemplu, retratarea/ translatarea soldurilor inițiale și prezentarea informațiilor comparative în situațiile financiare anuale pentru primul an în care aceste societăți sunt obligate să întocmească

evidențe contabile în România. Este doar menționată obligația pe care trebuie să o îndeplinească persoanele juridice straine.

Acest lucru, din punctul nostru de vedere, menține neclaritatea cu privire la reglementările contabile aplicabile acestor persoane juridice straine. Nici aria de aplicabilitate a Reglementărilor contabile, așa cum au fost ele aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 1802/2014, nu este actualizată pentru a include prevederi referitoare la persoanele juridice straine cu locul de exercitare a conducerii efective situat în România. Pe de altă parte, dacă reglementările contabile aplicabile acestor societăți în statul în care sunt înregistrate transpun aceleași directive europene care sunt implementate și în legislația românească (nota bene – se supun aceluiași reguli), am putea spune că există argumente pentru a susține că cerințele din Legea contabilității ar fi, cel puțin parțial, îndeplinite. Evidențele contabile fiind întocmite în statul în care aceste societăți sunt înregistrate și supunându-se unor reglementări comune, nu ar mai fi necesară decât stabilirea unor reguli clare de transpunere. Este, practic, ceea ce așteptăm cu interes – clarificarea detaliilor.

Așa cum arată la acest moment proiectul de modificare a legii contabilității, agenții economici ar putea ajunge în situația în care să fie obligați să întocmească situații financiare pentru întreaga activitate, atât în statul în care sunt înființate, cât și în România. Și cum din practica noastră de până acum am văzut că aceste societăți straine care devin rezidente fiscale în România conform locului conducerii efective sunt societăți holding, așa cum arată proiectul de lege acum, se poate ajunge la situația în care aceste societăți devin obligate să întocmească și situații financiare consolidate și auditate (și) în România.

În concluzie, ceea ce ar fi indicat să facă societățile vizate de această modificare, din punct de vedere practic, pentru a evita, în primul rând, potențiale riscuri fiscale la calculul impozitului pe profit, ar fi să întocmească evidențele contabile conform reglementărilor contabile aplicabile pentru societățile românești (având în vedere, în principal, Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 1802/2014). Iar primul pas, care nu va fi lipsit de provocări, va fi retratarea/ transpunerea soldurilor inițiale la data la care se face modificarea rezidenței fiscale.